

تورم، چرخه عملیاتی و نگهداری و جه نقد

سحر سپاسی^۱، محمد اسماعیلی کجani^۲، رضا صفائی خانی^۳

چکیده: راهبرد نگهداری و جه نقد، توازنی میان منافع و هزینه‌های نگهداری و جه نقد است. در سطح کلان، شرکت‌ها در واکنش به تورم راهبرد نگهداری و جه نقد را تغذیل می‌کنند. در سطح خرد، چرخه عملیاتی بیان کننده گردش جریان‌های و جه نقد شرکت است و عاملی مؤثر بر راهبرد نگهداری و جه نقد به شمار می‌رود. این پژوهش به بررسی تورم و چرخه عملیاتی بر میزان نگهداری و جه نقد شرکت‌ها می‌پردازد. برای این کار، ۱۳۶۴ سال - شرکت در سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۲ از شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران، نمونه پژوهش انتخاب شدند. برای آزمون فرضیه از مدل آلمدیا، کمپل و ویسیج (۲۰۰۴) بهره برده شد. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد با افزایش تورم، میزان و جه نقد نگهداری شده واحدهای تجاری کاهش می‌یابد و هنگامی که تورم به سطح خاصی برسد، میزان نگهداری شده واحدهای تجاری کاهش تورم، افزایش می‌یابد. همچنین هنگامی که چرخه عملیاتی افزایش یابد، میزان و جه نقد نگهداری شده واحدهای تجاری کاهش می‌یابد، با وجود این، هنگامی که چرخه عملیاتی به سطح خاصی برسد، میزان نگهداری و جه نقد شرکت‌ها تعییر نمی‌کند.

واژه‌های کلیدی: تورم، چرخه عملیاتی، نگهداری و جه نقد.

۱. استادیار حسابداری، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

۲. کارشناس ارشد حسابداری، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

۳. دانشجوی کارشناسی ارشد حسابداری، دانشگاه تهران، تهران، ایران

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۴/۰۲/۰۵

تاریخ پذیرش نهایی مقاله: ۱۳۹۴/۰۸/۱۱

نویسنده مسئول مقاله: سحر سپاسی

E-mail: sepasi@modares.ac.ir

مقدمه

راهبرد میزان نگهداشت وجه نقد می‌تواند آینده و سرنوشت شرکتها را تعیین کند. در بازار ناکامل، شرکتها به نگهداری وجه نقد برای معاملات و کاهش ریسک تمایل دارند (کینز ۱۹۳۶). با وجود این، از سویی نگهداری بیش از اندازه وجه نقد می‌تواند هزینه فرست را افزایش دهد و از سوی دیگر، نگهداری وجه نقد به مقدار کم نیز هزینه‌های کسری به شرکت تحمیل می‌کند. سطح بهینه از نگهداشت وجه نقد، در واقع موازنۀ بین منافع و هزینه وجه نقد نگهداری شده است (اپلر، پینکویتز و استالز، ۱۹۹۹ و هارفورد، ۱۹۹۹). بی‌شک افزایش فشارهای تورم در مقدار و هزینه عرضه پول تأثیرگذار است که آن نیز در موازنۀ میان منافع و هزینه‌های نگهداشت وجه نقد مؤثر خواهد بود. علاوه بر این، چرخه عملیاتی شرکتها که به طور مستقیم با زمان‌بندی و سرعت کسب وجه نقد ارتباط دارد نیز بر سطح نگهداشت وجه نقد تأثیر بسزایی می‌گذارد. این مقاله تلاش می‌کند با لحاظ چرخه اقتصادی در سطح کلان و چرخه عملیاتی خاص شرکت در سطح خرد، دانش افراد را از عوامل مؤثر بر میزان نگهداشت وجه نقد شرکت در وضعیت تورم، افزایش دهد.

مطالعات قبلی نگهداشت وجه نقد در زمینه تأثیر وضعیت مالی شرکت، سیستم‌های حاکمیتی، ساختار سرمایه، هزینه تأمین مالی خارجی و مانند آنها به بحث درباره سطح نگهداشت وجه نقد پرداخته‌اند. برای مثال در ادبیات وضعیت مالی، رابطه معناداری بین سطح نگهداشت وجه نقد و ویژگی‌های مالی شرکت مشاهده شده است (شین و زو، ۲۰۰۶؛ همچنین با اهرم شرکت، عدم تقارن اطلاعاتی، عمر و اندازه شرکت، فرصت‌های سرمایه‌گذاری و تغییرات جریان‌های نقدی رابطه مثبتی دارد (فاولکندر، ۲۰۰۲) و با اندازه و رتبه اعتباری شرکت رابطه منفی برقرار می‌کند (وانگ، ۲۰۰۹). در ادبیات ساختار سرمایه و سیستم‌های حاکمیت شرکتی، رابطه مثبتی میان نگهداشت وجه نقد و اندازه هیئت مدیره وجود دارد (کوسندي، ۲۰۰۳)، در حالی که رابطه بین نگهداشت وجه نقد و سهامداران عمده غیرمدیر، منفی است. همچنین بین نگهداشت وجه نقد شرکت و حمایت از سرمایه‌گذاران رابطه خطی منفی وجود دارد (زانگ و لیو، ۲۰۰۵). مطالعات در حوزه تأمین مالی خارجی نیز یافته‌های مهمی ارائه کرده است. برای مثال، شرکت‌هایی با فرصت‌های رشد بیشتر و جریان‌های نقدی با ریسک بالاتر، به نسبت وجه نقد بیشتری در مقایسه با کل دارایی‌های غیرنقدی نگهداری می‌کنند (اپلر و همکاران، ۱۹۹۹).

در مقابل، تحقیقات اخیر نگهداشت وجه نقد، بر سطح کلان یا متوسط از جمله عوامل سیاسی، اقتصادی و صنایع مرتبط با محیط زیست تمرکز کرده‌اند. در مطالعات و پژوهش‌های بین‌المللی، در کشورهایی که حمایت از سرمایه‌گذاران در سطح پایین و ریسک سیاسی در سطح

بالای قرار دارد، تمایل به نگهداری وجه نقد بیشتر است (پینکویتز، استالز و ویلیامسون، ۲۰۰۶). شرکت‌هایی که با محدودیت تأمین مالی روبه‌رو هستند، در دوره رکود اقتصادی سطح نقدینگی خود را افزایش می‌دهند (کاستودیو، فریرا و راپوسو، ۲۰۰۵). افزایش در هزینهٔ مالیاتی ناشی از اختلاف نرخ مالیات در کشورها نیز، به افزایش نسبت دارایی‌های نقدی شرکت‌های چندملیتی کمک می‌کند (تیتمن، وی و اکسی، ۲۰۰۴). با توجه به آنچه گفته شد می‌توان نتیجه گرفت مطالعات متعددی بر عوامل خرد نگهداری وجه نقد تمرکز کرده‌اند و کمتر به بررسی چرخه عملیاتی یا مطالعه در سطح کلان و متوسط پرداخته‌اند. با توجه به این موضوع می‌توان مطالعه در این زمینه را بیش از گذشته توسعه داد و آن را نوآوری این پژوهش دانست. هرچند محققان رابطه بین انقباض سیاست‌های پولی و سطح نگهداری وجه نقد را بررسی کرده‌اند (ژو و لو، ۲۰۰۹) و بیشتر تحقیقات داخلی نیز به ارزیابی تأثیر سطح خرد بر مانده وجه نقد پرداخته‌اند. برای مثال، فخاری و تقوی (۱۳۸۸) اثر کیفیت اقلام تعهدی بر مانده وجه نقد را بررسی کردند یا افلاطونی (۱۳۹۴) به بررسی تأثیر ریسک ورشکستی و نوسان‌های بازده بر نگهداری وجه نقد پرداخته است، در مطالعات کمی به اثر متقابل سطح کلان و سطح خرد توجه شده است.

با توجه به وضعیت اقتصادی کشور و به‌طور خاص، تورم و واکنش دولت درباره این موضوع طی چند سال اخیر، بررسی آثار تورم بر سیاست‌های نگهداری وجه نقد، شواهد مستقیم و سودمندی را فراهم خواهد کرد. از دیدگاه منفعت و هزینهٔ نگهداری وجه نقد، تورم بر ارزش و هزینهٔ عرضه سرمایه اثرگذار است. افزایش تورم دولت را مجبور به اعمال کنترل بر اقتصاد کلان می‌کند که به‌طور مستقیم بر ارزش و هزینهٔ عرضه سرمایه مؤثر است. چرخهٔ عملیاتی شرکت‌ها نیز نشان‌دهنده سرعت و دامنهٔ کسب جریان‌های نقدی است که تأثیر شایان توجهی در منافع و هزینهٔ نگهداری دارد. در واقع، فعالیت تجاری از محیط خارجی خود جدانشدنی است. از این‌رو، پژوهش حاضر در پی پاسخ به این سؤال است که آیا تورم و چرخهٔ عملیاتی بر میزان نگهداری وجه نقد شرکت‌ها تأثیر می‌گذارد؟

پیشینهٔ پژوهش

پیشینهٔ نظری

به‌گفتهٔ هال، متیوس و متیوس (۲۰۱۳)، ادبیات علمی مطرح در حوزهٔ نگهداری وجه نقد به‌طور عمده بر انگیزه‌های نگهداری وجه نقد تمرکز دارد. انگیزهٔ معاملاتی، انگیزهٔ احتیاطی و انگیزهٔ سفت‌بازی، سه انگیزهٔ عمده برای نگهداری وجه نقد است. انگیزهٔ معاملاتی، انگیزهٔ نگهداری وجه نقد برای معامله تعریف می‌شود. منظور از انگیزهٔ احتیاطی، مقابله با ریسک کمبود نقدینگی و

استفاده از فرصت‌های تجاری و اجتناب از ورشکستگی است. انگیزه سفت‌بازی نیز به نگهداری دارایی‌های نقدی شرکت‌ها برای بهره‌برداری از فرصت‌های سرمایه‌گذاری غیرمنتظره‌آتی، هنگامی که تأمین مالی خارجی هزینه‌بر است، گفته می‌شود.

پژوهشگران امور مالی شرکت سه مدل را نشان می‌دهند که تعیین‌کننده عوامل عمدۀ تأثیرگذار بر تصمیم شرکت‌ها در نگهداشت وجه نقد است (هال و همکارانش، ۲۰۱۳).

نظریه موازنۀ که بر اساس آن شرکت‌ها میزان بهینه وجه نقدشان را با برقراری موازنۀ میان منافع و هزینه‌های نگهداری وجه نقد تعیین می‌کنند. در حقیقت، شرکت‌ها سطح بهینه وجه نقدشان را با تعیین میزان اهمیت هزینه‌های نهایی و منافع نهایی ناشی از نگهداری وجه نقد تنظیم می‌کنند. نکته مهم نظریه موازنۀ این است که سطح مطلوبی از وجه نقد برای شرکت‌ها وجود دارد که مدیریت با رویکردی فعالانه، بر اساس تحلیل هزینه منفعت نسبت به نگهداری آن تصمیم می‌گیرد.

نظریه بعدی، نظریه سلسۀ مراتب تأمین مالی مطرح شده مایرز و مجلوف (۱۹۸۶) است که بر اساس آن، مدیران واحد تجاری تمایل دارند با توجه به هزینه‌های برآمده از عدم تقارن اطلاعاتی، نیازهای مالی خود را ابتدا از جریان‌های نقدی داخلی و سپس از طریق بدھی و در نهایت از طریق انتشار سهام تأمین کنند. همچنین، انباسته کردن وجه نقد به شرکت امکان می‌دهد که در سریع‌ترین شیوه، فرصت‌های سودآور را از لحاظ مالی تأمین کند، بدون اینکه از تأمین مالی خارجی هزینه‌بر کمک بگیرد. بنابراین هزینه نهایی کسری دارایی‌های نقدی را نیز کاهش می‌دهد. در این مفهوم، وجه نقد دارایی مطلوب محاسب می‌شود.

از دیدگاه تئوری نمایندگی نیز می‌توان درباره نگهداری وجه نقد در شرکت‌ها بحث کرد. جنسن (۱۹۸۶) معتقد است که افزایش در نگهداری موجودی‌های نقدی از طریق کاهش نیاز به جذب سرمایه‌های جدید توسط شرکت، موجب کاهش توانایی بازار سرمایه برای نظارت بر تصمیم‌های مدیران می‌شود. افزون‌بر این، جریان‌های نقدی آزاد بیشتر، موجب افزایش منابع تحت کنترل و قدرت مدیران می‌شود که در نتیجه به افزایش انگیزه مدیران برای صرف منابع در راستای سرمایه‌گذاری در پروژه‌های غیربینه و افزایش هزینه‌های نمایندگی می‌انجامد.

اثر تورم بر نگهداشت وجه نقد شرکت‌ها

در سال‌های اخیر، تورم و شاخص قیمتی مصرف‌کننده (CPI) در ایران دائم در حال افزایش بوده است. دوره‌های تورمی بر عملکرد عملیاتی شرکت، موقعیت مدیران و نیاز به وجه نقد یا عرضۀ آن تأثیر می‌گذارد. بنابراین باید با توجه به تغییر وضعیت، سطح نگهداشت وجه نقد نیز تغییر کند. سطح نگهداشت وجه نقد شرکت، تعادل و توازنی بین منافع و هزینه آن است (پنگ و ژو، ۲۰۰۶).

از آنجا که وجه نقد دارایی پولی است، نگهداری آن طی دوره‌های تورمی به کاهش قدرت خرید منجر می‌شود که این امر هزینه نگهداری وجه نقد را افزایش خواهد داد. می‌توان این طور نتیجه گرفت که با این اتفاق، نرخ بهره بیشتری برای جبران کاهش قدرت سرمایه‌گذاری تقاضا می‌شود. هنگام ارزیابی هر پروژه سرمایه‌گذاری، نرخ بازده سرمایه‌گذاری مورد انتظار، به عنوان نرخ تنزیل برای تعديل مقادیر جریان‌های نقدی آتی به ارزش فعلی استفاده می‌شود. این نتایج در ارزش فعلی خالص مثبت، همانند ارزش فرصت‌های سرمایه‌گذاری است و بازده بالقوه آتی سرمایه‌گذاری ناشی از نگهداری شرکت را کاهش می‌دهد. در واقع، واحدهای تجاری وجه نقد نگهداری شده خود را برای سرمایه‌گذاری‌ها کاهش می‌دهند (فریرا، ۲۰۰۳).

علاوه‌بر این، شلیفر و ویشنی (۱۹۸۴) معتقدند نگهداری دارایی شبه‌نقد برای شرکت‌ها به صرفه‌تر است تا اینکه شرکت‌ها وجه نقدشان را از طریق فروش دارایی‌ها تأمین کنند؛ چرا که در این صورت هزینه کمتری برای تبدیل این دسته از دارایی‌ها به وجه نقد پرداخت خواهد کرد. شرکت‌هایی که دارایی بازیافتی بیشتری نگهداری کنند، تمایل به نگهداری وجه نقد کمتری دارند. آنها دارایی‌هایی را که برای افزایش وجه نقد بتوانند آسان‌تر تبدیل کنند، نگهداری می‌کنند، به خصوص در دوره‌های تورمی که قیمت‌ها رو به افزایش می‌گذارد و به‌طور کلی ارزش جاری دارایی‌ها بیشتر از ارزش دفتری آنهاست. بنابراین شرکت‌ها به جای نگهداری وجه نقد، تمایل دارند دارایی‌های نقدی خود را افزایش دهند.

طی دوره‌های تورمی، هنگامی که نگهداری شرکت‌ها هزینه زیادی دارد و درآمد شرکت‌ها کاهش می‌یابد، تقاضای واحدهای تجاری برای وجه نقد کمتر می‌شود و ممکن است شرکت‌ها فعالانه سطح نگهداری وجه نقد را کاهش دهند. همچنین ممکن است تورم عامل تأثیرگذاری بر عرضه وجه نقد شرکت‌ها باشد. در زمان تورم، شرکت برای خرید مواد اولیه و خرید کالاهای لازم شرکت، نیاز بیشتری به وجه نقد دارد. زمانی که قیمت‌ها به‌طور دائم افزایش می‌یابد، ممکن است شرکت‌ها این روند را ادامه دهند که در این صورت تقاضا برای خرید مواد اولیه افزایش می‌یابد. عده‌ای هم ممکن است برای اجتناب از این کاهش خرید یا کسب سود بیشتر به سرمایه‌گذاری در دارایی‌های واقعی اقدام کنند. بنابراین میزان نگهداری وجه نقد در شرکت‌ها کاهش می‌یابد (وانگ، جی، چن و سانگ، ۲۰۱۴). مزیت اصلی افزایش سطح نگهداری وجه نقد، محافظت شرکت در مقابل افزایش ریسک و روشکستگی است.

اثر چرخه عملیاتی بر نگهداری وجه نقد شرکت‌ها

طول چرخه عملیاتی شرکت‌ها متأثر از عواملی همچون صنعت، مدل کسب‌وکار شرکت‌ها و کارایی مدیریت است. به‌طور کلی همواره باید دارایی‌های عملیاتی و سرمایه در گردش شرکت‌ها

در تعادل باشند. به بیان دیگر، اگر تولیدات شرکت چرخه عملیاتی کوتاهی داشته باشد و بازه زمانی گردش سرمایه نیز کوتاهتر باشد، شرکت مجبور است به طور دائم وجهه خود را برای تکمیل فرایند تولید سرمایه‌گذاری کند. چنین شرکت‌هایی باید وجهه نقد بیشتری برای پوشش مستمر مبادلات نگه دارند که این موضوع با انگیزه معاملاتی نگهداشت وجهه نقد سازگار است. از دید عرضه، چرخه عملیاتی کوتاهتر به این معناست که فرایند تحصیل موجودی کالا، فروش و کسب وجهه نقد، کوتاهتر است.

شرکت‌هایی که چرخه عملیاتی آنها طولانی‌تر از شرکت‌های دیگر است، فرایند خرید مواد اولیه و تولید کالا طولانی‌تر می‌شود. از دید تقاضا، در دوره‌ای که سرمایه‌گذاری مستمری در تولید و عملیات شرکت صورت می‌گیرد، میانگین نگهداشت وجهه نقد کاهش می‌یابد. از نگاه عرضه، چرخه عملیاتی طولانی به این معناست که گردش جریان‌های وجهه نقد، فروش موجودی و بازیافت حساب‌های دریافتی، گردش کندری دارد. بیشتر وجهه نقد موجود در دارایی‌های جاری برای مدت طولانی انباسته و راکد می‌شود که در این صورت عرضه وجهه نقد شرکت کاهش یافته و از وجهه نقد نگهداری شده به دلیل جریان‌های نقد داخلی نیز کاسته می‌شود (وانگ و همکاران، ۲۰۱۴).

پیشینهٔ تجربی

گیل و شه (۲۰۱۲) به بررسی عوامل مؤثر بر نگهداشت وجهه نقد در نمونه‌ای شامل ۱۶۶ شرکت بورس اوراق بهادار تورنتو کانادا در سال‌های ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۰ پرداختند. نتایج پژوهش آنها نشان داد نسبت ارزش بازار به ارزش دفتری، جریان نقدی، خالص سرمایه در گردش، اهرم، اندازه شرکت، یکسان‌بودن مدیرعامل و رئیس هیئت‌مدیره، تأثیر شایان توجهی بر وجهه نقد نگهداری شده دارد. همچنین آنها نشان دادند مشکلات نمایندگی به عنوان یکی از عوامل اثرگذار بر وجهه نقد نگهداری شده است و وجهه نقد را کاهش می‌دهد.

وانگ و همکارانش (۲۰۱۴) تورم، چرخه عملیاتی و نگهداشت وجهه نقد در بازار سهام چین را در سال‌های ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۹ بررسی کردند. نتایج آنان نشان داد ارتباط منفی و معناداری بین نگهداشت وجهه نقد و شاخص قیمتی مصرف‌کننده برقرار است. همچنین نتایج آنان بیان کننده رابطهٔ یو (U) شکل بین چرخه عملیاتی و نگهداشت وجهه نقد است.

چن، لی، زایو و زو (۲۰۱۴) اثر کیفیت دولت را بر نگهداشت وجهه نقد شرکت در چین بررسی کردند. بر اساس یافته‌های آنان، وقتی کیفیت دولت محلی زیاد است، شرکت‌ها وجهه نقد کمتری نگهداری می‌کنند. آنها معتقدند دولت خوب، سبب کمترشدن حساسیت سرمایه‌گذاری نسبت به

جريدة‌های نقدي می‌شود، اهمیت نگهدارش وجه نقد بیشتر را در شرکت‌های خصوصی کاهش می‌دهد و زمینه دسترسی به بانک‌ها و تأمین مالی را بهبود می‌بخشد.

کوسندي، يانگ و ژو (۲۰۱۵) به بررسی توسعه سازمانی، مالکیت دولتی و نگهدارش وجه نقد در بین شرکت‌های چینی پرداختند. نتایج تجربی آنان نشان داد شرکت‌هایی که در استان‌های با نهادهای توسعه‌یافته‌تر (شرکت‌های تحت کنترل غیردولتی) قرار دارند، نسبت به شرکت‌های مستقر در استان‌هایی با نهادهای کمتر توسعه‌یافته (شرکت‌های تحت کنترل دولت)، ذخایر نقدي بیشتری نگهداری می‌کنند. همچنین آنان نتیجه گرفتند اثر مثبت بین توسعه نهادها و نگهدارش وجه نقد برای شرکت‌های تحت کنترل غیردولتی بر جسته‌تر است.

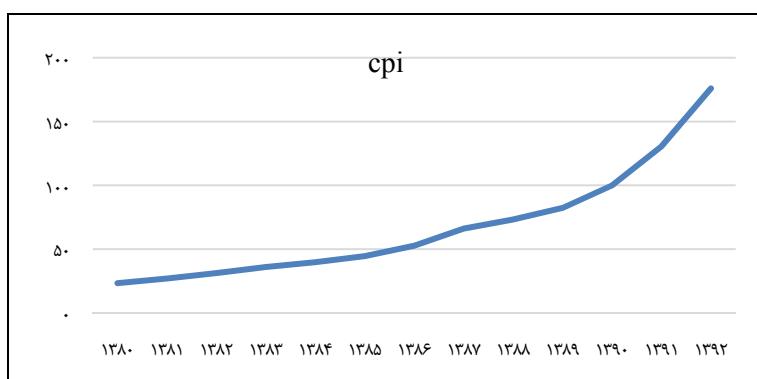
فخاری و تقوی (۱۳۸۸)، تأثیر کیفیت اقلام تعهدی را بر مانده وجه نقد شرکت‌ها بررسی کردند. در این پژوهش کیفیت اقلام تعهدی به کمک مدل دچو و دیچو اندازه‌گیری شد. نتایج نشان داد کیفیت اقلام تعهدی رابطه منفی و معناداری با مانده وجه نقد دارد؛ به این معنا که کیفیت اقلام تعهدی در میزان موجودی نقد عاملی مؤثر، مهم و مربوط است.

حسنی (۱۳۹۲) حساسیت سطح وجه نقد نگهداری شده را در وضعيت جريان‌های نقدي متفاوت شرکت‌های پذيرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران بررسی کرد. يافته‌های وي نشان حساسیت سطح وجه نقد نگهداری شده در شرکت‌های مختلف نسبت به جريان‌های نقدي متفاوت، نامتقارن است؛ به اين معنا که رابطه بين سطح نگهدارش وجه نقد و جريان‌های نقدي مثبت با رابطه ميان سطح نگهدارش وجه نقد و جريان‌های نقدي منفي، متفاوت است.

کاميابي، نيكروان‌فرد و سلماني (۱۳۹۳) به بررسی تأثیر نوسان‌های جريان نقدي و حساسیت جريان نقدي - وجه نقد بر سياست تقسيم سود شرکت‌ها پرداختند و برای اين منظور از اطلاعات شرکت‌های پذيرفته شده در بورس اوراق بهادر تهران بهره برden. نتایج پژوهش نشان داد بين نوسان‌های جريان نقدي و سياست تقسيم سود، رابطه معناداري وجود ندارد. همچنین بين حساسیت جريان‌های نقدي و سياست تقسيم سود، رابطه‌اي برقرار نیست.

فرضيه‌های پژوهش

در بيان کلي، تورم به افزایش دائم و نامنظم سطح عمومي قيمت کالاها و خدمات اطلاق می‌شود (سعیدي و كوهساريان، ۱۳۸۹). در سال‌های اخير تورم به منزله يکی از عوامل مؤثر در تصميم‌گيري‌های اقتصادي، مالي و سرمایه‌گذاري، اهمیت بسیاری يافته است. CPI يکی از مهم‌ترین شاخص‌های قيمتی است و نماگری برای سنجش نرخ تورم و قدرت خريد در داخل هر کشور شمرده می‌شود. شکل ۱ سير تغيير شاخص قيمتی مصرف‌کننده در مناطق شهری را طی سال‌های ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۲ نمايش می‌دهد.

شکل ۱. نمودار تغییرات شاخص CPI در مناطق شهری طی سال‌های ۱۳۸۰-۱۳۹۲

فشارهای مستمر تورم به کاهش ارزش دارایی‌های پولی شرکت‌ها منجر می‌شود. در چنین وضعیتی، شرکت‌ها به افزایش موجودی کالا یا انعقاد قراردادهای بلندمدت اقدام می‌کنند که با خیمترشدن اوضاع، شرکت‌ها کمترین سطح نقدینگی را تجربه می‌کنند و با کمبود وجه نقد رو به رو می‌شوند. از سوی دیگر، افزایش تورم سبب می‌شود دولت و بانک مرکزی سیاست‌های و مقررات پولی شدیدی را حاکم کنند که در هزینه، توانایی مالی و سطح نگهداشت وجه نقد تأثیر می‌گذارد و محدودیتی برای تأمین منابع مالی شرکت ایجاد می‌کند. بنابراین فرضیه اول پژوهش به صورت زیر مطرح می‌شود:

فرضیه اول: هنگامی که تورم افزایش می‌یابد، از میزان نگهداشت وجه نقد شرکت‌ها کاسته می‌شود. با وجود این، هنگامی که تورم به سطح خاصی می‌رسد، میزان نگهداشت وجه نقد همانند افزایش سطح تورم، افزایش می‌یابد.

هنگامی که طول چرخه عملیاتی افزایش پیدا کند، توانایی شرکت در عملیات تجاری کاهش می‌یابد و ممکن است از سرعت گردش سرمایه شرکت نیز بهشدت کاسته شود. بنابراین شرکت نمی‌تواند نیازهای عادی تولیدش را برآورد کند و ممکن است فرصت‌های سرمایه‌گذاری و تقاضاهای خوب را از دست بدهد. اپلر و همکارانش (۱۹۹۹) با بررسی اثر ریسک جریان وجه نقد و ظرفیت تأمین مالی بر میزان نگهداشت وجه نقد شرکت‌ها دریافتند شرکت‌هایی با ریسک بیشتر و دسترسی کمتر به بازار سرمایه، تمایل بیشتری به نگهداشت وجه نقد دارند. اگر شرکت نتواند ریسک وجه نقد را به صورت کامل توزیع کند، باید برای مبادلات آتی و تقاضای سفت‌های بازی، وجه نقد بیشتری نگهداری کند. به بیان دیگر، شرکت‌هایی که در جریان‌های نقد داخلی با ریسک بیشتر یا در تأمین منابع مالی خارجی محدودیت دارند، وجه نقد بیشتری نگهداری می‌کنند.

بنابراین هنگامی که چرخه عملیاتی به نقطه خاصی برسد، شرکت‌ها باید برای پیشگیری از ریسک و برآورد تقاضای تولید و نیازهای سرمایه‌گذاری، سطح نگهدارش وجه نقد را افزایش دهند که این کار با انگیزه احتیاطی از نگهداری وجه نقد همخوانی دارد. با توجه به آنچه گفته شد، فرضیه دوم پژوهش به صورت زیر مطرح می‌شود:

فرضیه دوم: هنگامی که چرخه عملیاتی افزایش یابد، میزان نگهدارش وجه نقد کاهش می‌یابد. هنگامی که چرخه عملیاتی به سطح خاصی برسد، میزان نگهدارش وجه نقد شرکت‌ها همانند افزایش چرخه عملیاتی، افزایش می‌یابد.

روش‌شناسی پژوهش

جامعه این پژوهش، تمام شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران در بازه زمانی ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۲ در نظر گرفته شده است. با توجه به نمودار شاخص قیمتی مصرف‌کننده، این شاخص از سال ۱۳۸۵ رشد شایان توجهی را آغاز کرد و بهترین زمان برای اجرای این پژوهش بود. از سوی دیگر، لحاظ سال‌های قبل از ۱۳۸۵ با توجه به کامل‌بودن اطلاعات شرکت‌ها در سال‌های پیش، نمونه پژوهش را کاهش می‌داد و ممکن بود نتایج نمونه بیان‌کننده ویژگی‌های واقعی جامعه نباشد؛ به همین دلیل این بازه زمانی برای اجرای پژوهش انتخاب شد.

فرضیه پژوهش، بر اساس روش رگرسیونی ترکیبی آزمایش می‌شود. در ارزیابی مدل‌های رگرسیونی، به بررسی مواردی همچون معناداری مدل رگرسیونی، معناداری ضرایب متغیرهای توضیحی مدل، خودهمبستگی بین پسماندهای مدل رگرسیونی و توان تبیین مدل پرداخته شد. در جامعه آماری، تمام شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران شرکت داشتند که با توجه به مسائلی چون، دستیابی به صورت‌های مالی تهیه شده بر اساس استانداردهای حسابداری ایران، فراهم کردن قابلیت مقایسه و امکان تعمیم نتایج به سایر شرکت‌ها، در جامعه پژوهش محدودیت‌هایی مد نظر قرار گرفت که به تعديل و مشخص شدن نمونه آماری انجامید. با توجه به مجموعه شرایط یادشده، نمونه‌ای به حجم ۱۵۸ شرکت، از جامعه آماری شرکت‌های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران انتخاب شده است.

با توجه به مفاهیم و ادبیات مطرح شده، انتظار می‌رود تغییرات سطح نگهدارش وجه نقد به دلیل تغییرات تورم و چرخه عملیاتی، U شکل باشد. بنابراین باید از مدلی با توان دوم استفاده کرد. از این رو برای آزمون فرضیه‌ها از مدل رگرسیونی آلمدیا و همکارانش (۲۰۰۴) استفاده می‌شود (مدل ۱). با توجه به فرضیه‌های مطرح شده، انتظار می‌رود متغیرهایی که توان دوم دارند، ضرایب مثبتی داشته باشند.

$$\Delta \text{cash}_{i,t} = \beta_0 + \beta_1 \text{CPI}_{i,t} + \beta_2 \text{CPI}_{i,t}^2 + \beta_3 \text{Cycle}_{i,t} + \beta_4 \text{Cycle}_{i,t}^2 + \beta_5 \text{CFO}_{i,t} + \beta_6 \text{Tobinq}_{i,t} + \beta_7 \text{Lnasset}_{i,t} + \beta_8 \Delta \text{NWC}_{i,t} + \beta_9 \Delta \text{CDDebt}_{i,t} + \beta_{10} \text{Risk}_{i,t} + \varepsilon_{i,t}$$

مدل (۱)

متغیر وابستهٔ پژوهش، تغییرات سطح وجه نقد نگهداری شده در شرکت‌هاست (Δcash) که از موجودی نقد در سال t منهای موجودی نقد در سال $t-1$ تقسیم بر کل دارایی‌ها بهدست می‌آید. متغیرهای مستقل پژوهش، شاخص قیمتی مصرف‌کننده (CPI) و چرخهٔ عملیاتی واحد تجاری (Cycle) است. چرخهٔ عملیاتی واحد تجاری از حاصل جمع دوره گردش موجودی کالا و دورهٔ وصول حساب‌های دریافتی تقسیم بر ۱۰۰۰ بهدست می‌آید. متغیرهای کنترلی پژوهش نیز به شرح زیر معرفی می‌شوند:

CFO: جریان نقد حاصل از فعالیت‌های عملیاتی که نشان‌دهندهٔ توانایی تأمین مالی شرکت از جریان‌های نقد داخلی است و از نسبت جریان‌های نقدی عملیاتی تقسیم بر کل دارایی‌ها بهدست می‌آید.

Tobinq: شاخص کیو - توبین از طریق ارزش بازار حقوق صاحبان سهام، به علاوهٔ ارزش دفتری کل دارایی‌ها، منهای ارزش دفتری حقوق صاحبان سهام، تقسیم بر ارزش دفتری کل دارایی‌ها محاسبه می‌شود؛

Size: اندازهٔ شرکت که لگاریتم طبیعی مجموع دارایی‌هاست؛

ΔNWC : تفاوت سرمایه در گردش سال t با سال $t-1$ تقسیم بر کل دارایی‌های سال t است؛

ΔCDDebt : از تفاوت بدھی‌های جاری سال t با سال $t-1$ تقسیم بر کل دارایی‌ها محاسبه می‌شود؛

Risk: ریسک شرکت از طریق رابطهٔ بنا تقسیم بر ۱ به علاوهٔ نسبت بدھی به حقوق صاحبان سهام محاسبه می‌شود.

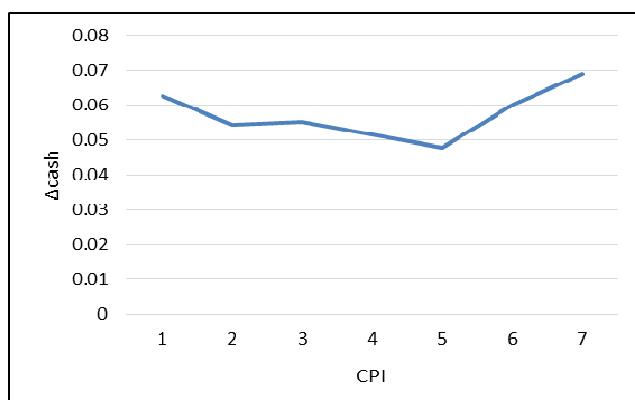
یافته‌های پژوهش

در جدول ۱، نمونه بر اساس تغییر در شاخص قیمتی مصرف‌کننده (CPI) و چرخهٔ عملیاتی به هفت گروه دسته‌بندی شده است. در این جدول صفر به پایین‌ترین سطح و عدد ۷ به بالاترین سطح اختصاص یافته است. پایین‌ترین نرخ تورم در این دوره زمانی ۱۰ درصد و بالاترین نرخ تورم ۳۴ درصد در سال ۱۳۹۲ بوده است. کوتاه‌ترین چرخهٔ عملیاتی ۱۴ روز، طولانی‌ترین چرخهٔ

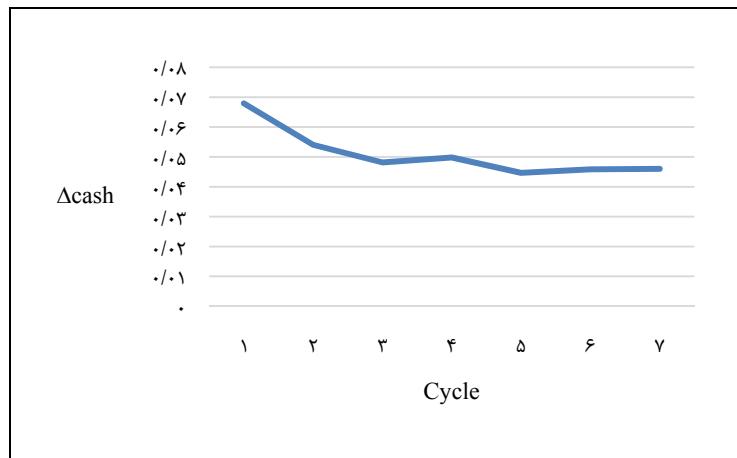
عملیاتی در نمونه ۱۴۰۰ روز و میانگین چرخه عملیاتی شرکت‌ها ۳۵۶ روز است. جدول ۱ و شکل ۲، رابطه منفی قوی‌ای را بین چرخه نقد نگهداری شده و شاخص CPI نشان می‌دهند. هنگامی که تورم کم است، نگهداری و چرخه نقد افزایش می‌یابد و هنگامی که تورم افزایش می‌یابد، سطح نگهداری و چرخه نقد کاهش می‌یابد. هنگامی که تورم کاهش می‌یابد، بهخصوص زمانی که به کمترین سطح خود می‌رسد، تغییرات در نگهداری و چرخه نقد بیشتر می‌شود. در واقع می‌توان گفت در شکل ۲، نقطه شکست در گروه پنجم رخ داده است، یعنی جایی که تورم بین ۲۵ درصد تا ۳۰ درصد است. همچنین با توجه به جدول ۱ و شکل ۳ می‌توان رابطه‌ای را بین چرخه عملیاتی و نگهداری و چرخه نقد به این شرح تبیین کرد؛ هنگامی که چرخه عملیاتی طولانی‌تر می‌شود، سطح نگهداری و چرخه نقد کاهش می‌یابد و رابطه‌ای منفی بین آنها شکل می‌گیرد، اما هنگامی که چرخه عملیاتی بسیار طولانی است، میزان نگهداری و چرخه نقد شرکت‌ها تغییر چندانی نمی‌کند.

جدول ۱. تورم و چرخه عملیاتی و نگهداری و چرخه نقد

میانگین نگهداری و چرخه نقد بر مجموع دارایی‌ها	تعداد	Cycle	میانگین نگهداری و چرخه نقد بر مجموع دارایی‌ها	تعداد	CPI
۰/۰۶۷	۴۷۶	۱	۰/۰۶۳	۱۵۸	۱
۰/۰۵۴	۱۴۳	۲	۰/۰۵۴	۱۵۸	۲
۰/۰۴۸	۱۳۰	۳	۰/۰۵۵	۱۵۸	۳
۰/۰۴۹	۱۰۳	۴	۰/۰۵۲	۱۵۸	۴
۰/۰۴۴	۹۵	۵	۰/۰۴۸	۱۵۸	۵
۰/۰۴۵	۶۷	۶	۰/۰۶۰	۱۵۸	۶
۰/۰۴۶	۴۹	۷	۰/۰۶۹	۱۵۸	۷

شکل ۲. نمودار تورم و نگهداری و چرخه نقد

شکل ۳. چرخه عملیاتی و نگهداری وجه نقد

به منظور بررسی پایایی متغیرهای پژوهش، آزمون‌های ایم، پسран و شین (۱۹۹۷) و لین و لوین (۱۹۹۲) اجرا شد. با توجه به نتایج آزمون IPS، چون مقدار P برای تمام متغیرها کمتر از ۰/۰۵ است، می‌توان گفت متغیرهای پژوهش در سطح پایایی قرار دارند. بنابراین نتایج آزمون IPS نشان می‌دهد میانگین و واریانس متغیرها در طول زمان و کوواریانس متغیرها بین سال‌های مختلف ثابت است. از این رو استفاده از این متغیرها در مدل سبب به وجود آمدن رگرسیون کاذب نمی‌شود.

تعیین مدل مناسب برای آزمون فرضیه‌ها

در مواردی که بررسی ارتباط بین یک متغیر وابسته با یک یا چند متغیر مستقل مدنظر باشد، هدف پژوهشگر این است که بر اساس این ارتباط و به‌کمک داده‌های تاریخی، پارامتری (پارامترهایی) برای متغیر (متغیرهای) مستقل تخمین بزند و با ارائه مدل به پیش‌بینی اقدام کند. با توجه به ادبیات پژوهش و ماهیت فرضیه‌ها، از داده‌های ترکیبی استفاده شده است. بهمنظور تعیین مدل مناسب برای آزمون فرضیه‌ها، آزمون‌های چاو (F لیمر) و هاسمن اجرا شده است.

برای فرضیه اول با توجه به مقدار احتمال به دست آمده از F لیمر، روش داده‌های تابلویی انتخاب شده است. همچنین مقادیر به دست آمده از آزمون هاسمن نشان می‌دهد که باید روش اثرهای تصادفی را انتخاب کرد (جدول ۲). برای فرضیه دوم نیز با توجه به مقدار احتمال به دست آمده از F لیمر، روش داده‌های تابلویی پذیرفته می‌شود و نتایج آزمون هاسمن نیز نشان می‌دهد که باید روش اثرهای ثابت را اجرا کرد.

جدول ۲. آزمون چاو (F لیمر) و هاسمن

فرضیه‌ها	آماره چاو (F لیمر)	احتمال	مقدار احتمال	نتیجه
فرضیه ۱	۱/۲۶۱	۰/۰۲۳۵	P < 0/05	داده‌های تابلویی
فرضیه ۲	۱/۳۰۷	۰/۰۱۰۷	P < 0/05	داده‌های تابلویی
فرضیه‌ها	آماره هاسمن	احتمال	مقدار احتمال	نتیجه
فرضیه ۱	۱/۲۶۱	۰/۰۲۳۵	P < 0/05	داده‌های تابلویی
فرضیه ۲	۱/۳۰۷	۰/۰۱۰۷	P < 0/05	داده‌های تابلویی

میزان تولرانس و عامل واریانس برای تمام متغیرهای مستقل بیشتر از ۰/۰ به دست آمد و عامل تورم واریانس نیز بسیار به ۱ نزدیک است (از ۵ خیلی کمتر است)، در نتیجه می‌توان گفت همخطی بین متغیرهای مستقل وجود ندارد. با توجه به نتایج آزمون مدل رگرسیون به شرح جدول ۳، مشاهده می‌شود که مقدار P-Value آماره F که معناداری کل رگرسیون را نشان می‌دهد، برابر ۰/۰۰۰۰ است؛ به این مفهوم که مدل در سطح اطمینان ۹۵ درصد معنادار است. ضریب تعیین تعديل شده R^2 (۰/۲۶) بیان کننده این مطلب است که تقریباً ۲۶ درصد از تغییرات متغیر وابسته با متغیرهای مستقل مدل تبیین می‌شود. همچنین آماره دوربین واتسون نشان می‌دهد خودهمبستگی بین متغیرها وجود ندارد. با توجه به آماره t و p-Value (CPI) متغیر تورم در جدول ۳، می‌توان گفت این ضریب در سطح خطای ۵ درصد معنادار است. این یافته‌ها نشان می‌دهد، هنگامی که تورم افزایش یابد، میزان وجه نقد نگهداری شده واحدهای تجاری کاهش می‌یابد. همچنین با توجه به جدول ۳، آماره t و p-Value متغیر CPI در سطح خطای ۵ درصد معنادار است. این یافته‌ها نشان می‌دهد اگر تورم به سطح خاصی برسد، میزان نگهدارش وجه نقد شرکت‌ها با افزایش تورم، افزایش می‌یابد.

همان‌گونه که در جدول ۴ مشاهده می‌شود با توجه به آماره t و p-Value متغیر چرخه عملیاتی (Cycle)، معناداری این ضریب در سطح خطای ۵ درصد به تأیید می‌رسد. این یافته‌ها نشان می‌دهد، هنگامی که چرخه عملیاتی افزایش یابد، مقدار وجه نقد نگهداری شده واحدهای تجاری کاهش می‌یابد. همچنین نتایج آماره t و p-Value متغیر Cycle نشان داد این ضریب در سطح خطای ۵ درصد معنادار نیست؛ به این مفهوم که اگر چرخه عملیاتی به سطح خاصی برسد، مقدار نگهدارش وجه نقد شرکت‌ها تغییر نمی‌کند.

جدول ۳. نتایج تجزیه و تحلیل داده‌ها برای آزمون فرضیه اول

متغير وابسته: نگهداشت وجه نقد (Δ CASH)					
مقدار احتمال	t آماره	انحراف استاندارد	ضریب	متغیر	
.+/....	5/718	.+/070163	.+/401	C	
.+/....	-5/238	.+/01218	-.+/006380	CPI	
.+/....	4/624	.+/.....484	.+/.....224	CPI ^r	
.+/....	9/9.02	.+/008119	.+/08.04	CF	
.+/....	5/462	.+/.....209	.+/.....114	TOBINQ	
.+/3175	1/00022	.+/000620	.+/000621	SIZE	
.+/....	6/242	.+/005582	.+/0348	ΔNWC	
.+/...2	3/763	.+/006114	.+/0330	ΔCDEBT	
.+/6495	-.+/4545	.+/000852	-.+/000387	RISK	
3/359	F-statistic	2/317	آماره دورین واتسون		
.+/260539	Adjusted R-squared	.+/....	Prob (F-statistic)		

جدول ۴. نتایج تجزیه و تحلیل داده‌ها برای آزمون فرضیه دوم

بررسی اثر متقابل بین تورم و چرخه عملیاتی

تورم نه تنها بر تقاضا و عرضه وجه نقد تأثیرگذار است، بلکه بر سطح نگهدارش وجه نقد نیز اثر مستقیم می‌گذارد؛ همچنین می‌تواند از طریق چرخه عملیاتی اثر غیرمستقیم داشته باشد. تغییر در سطح تورم با اثرگذاری بر گردش موجودی‌ها و دوره وصول حساب‌های دریافتی، می‌تواند اثرهای متفاوتی بر نگهدارش وجه نقد داشته باشد. به بیان دیگر، تورم می‌تواند بر چرخه عملیاتی تأثیرگذار باشد و همچنین به صورت غیرمستقیم بر نگهدارش وجه نقد اثر بگذارد. از این رو برای بررسی اثر متقابل تورم و چرخه عملیاتی بر سطح نگهدارش وجه نقد، تحلیل‌های بیشتری انجام خواهد شد. برای این کار، نمونه‌ها بر اساس شاخص قیمتی مصرف‌کننده به سه گروه دسته‌بندی شدند. گروه اول معرف پایین‌ترین سطح شاخص CPI است و گروه سوم بالاترین سطح شاخص را نشان می‌دهد. سپس با استفاده از مدل ۱، اثر چرخه عملیاتی بر نگهدارش وجه نقد بررسی شده و نتایج سه گروه با هم مقایسه می‌شود. نتایج این مقایسه در جدول ۵ درج شده است.

برای گروه اول، هنگامی که تورم در پایین‌ترین سطح است، همبستگی Cycle در رابطه خطی معنادار نیست، اما همبستگی مثبتی برای این متغیر مشاهده می‌شود. برای گروه دوم، هنگامی که تورم در سطح متوسط است، همبستگی Cycle معنادار نیست و هنگامی که تورم در سطح بالاست (گروه ۳) همبستگی منفی معناداری از Cycle مشاهده می‌شود و همبستگی Cycle به طور معناداری مثبت است. نتایج رگرسیون نشان می‌دهد هنگامی که سطح تورم پایین است، رابطه مثبتی بین چرخه عملیاتی و نگهدارش وجه نقد برقرار است، اما این رابطه مثبت تا نقطه خاصی است و از آن نقطه به بعد (وقتی سطح تورم افزایش می‌باید)، رابطه منفی بین آنها شکل می‌گیرد. بنابراین هنگامی که سطح تورم بالاست، رابطه منفی معناداری بین چرخه عملیاتی و نگهدارش وجه نقد برقرار می‌شود. این تفاوت‌ها را می‌توان این‌گونه تفسیر کرد که در دوره‌هایی که تورم کم است، شرکت‌ها در محیط آرامتری فعالیت می‌کنند و در تأمین مالی با محدودیت‌های کمتری روبه‌رو می‌شوند و در نتیجه می‌توانند با هزینه کمتری، تأمین مالی خارجی داشته باشند. در همین حال، شرکت‌ها با چرخه عملیاتی طولانی، پی می‌برند که ارزش وجود آنها در حال کاهش است، از این رو پول نقدشان را به عنوان اقدام احتیاطی، افزایش می‌دهند. با افزایش تورم، به طور معمول نقدینگی اضافه در کشور موجب می‌شود دولت و بانک مرکزی در عرضه پول سیاست‌های سخت‌گیرانه‌ای در پیش بگیرند. برای مثال، بانک مرکزی می‌تواند به افزایش نرخ سپرده قانونی بانک‌ها اقدام کند که این کار سبب محدودیت در اعطای وام‌ها و عرضه پول می‌شود و محدودیت شرکت‌ها در تأمین مالی خارجی را به دنبال می‌آورد. در همان زمان، برای شرکت‌هایی با چرخه عملیاتی طولانی‌تر، بهره‌وری استفاده از سرمایه در گردش

به نسبت پایین است. کافی نبودن جریان‌های نقدی عملیاتی به افزایش ریسک عملیاتی شرکت منجر می‌شود و آن نیز کسب وام‌های بانکی را سخت‌تر می‌کند که به افزایش محدودیت‌های تأمین مالی خارجی می‌انجامد. علاوه بر این، افزایش در قیمت مواد اولیه به دلیل ایجاد تورم، سرمایه در گردش بیشتری را طلب می‌کند. به طور کلی، اثر تورم بر شرکت سبب بدتر شدن وضعیت و توانایی شرکت برای ایجاد جریان‌های نقد داخلی می‌شود و محدودیت‌های فزاینده‌ای در تأمین مالی خارجی پیش روی شرکت قرار می‌دهد و شرکت را در حفظ سطح معینی از پول نقد با مشکل مواجه می‌کند. بنابراین هنگامی که تورم بالاست، سطح نگهداری شرکت وجه نقد با طولانی‌شدن چرخه عملیاتی به طور چشمگیری کاهش می‌یابد.

جدول ۵. چرخه عملیاتی و تغییرات نگهداری وجه نقد

گروه سوم	گروه دوم	گروه اول	
-۰/۰۳۲۰۳۳ (۰/۰۰۰۰)	-۰/۰۱۲۱۴۱ (۰/۰۰۰۰)	.۰/۰۰۲۲۰۴ (۰/۱۱۷۲)	.۰/۰۰۲۲۶۰ (۰/۱۰۷۲)
.۰/۰۰۱۱۹ (۰/۰۰۰۰)	.۰/۰۰۰۶۸۸۱ (۰/۰۰۰۰)	.۰/۰۰۰۲۰۰ (۰/۰۰۰۰)	.۰/۰۰۰۲۰۰ (۰/۰۰۰۰)
-۰/۰۰۶۰۴۴۹ (۰/۰۰۰۰)	-۰/۰۱۳۸۷۰ (۰/۰۱۱۲)	.۰/۰۰۰۸۰۸۳ (۰/۰۰۰۰)	.۰/۰۰۰۷۹۴۲ (۰/۰۶۱۳۷)
.۰/۰۴۶۷۵۲ (۰/۰۰۰۰)	-	-۰/۰۰۰۸۴۲ (۰/۰۳۰۶۸)	-۰/۰۰۰۲۲۹ (۰/۰۰۰۰)
.۰/۱۹۰۱۴۰ (۰/۰۰۰۰)	.۰/۱۸۱۹۱۷ (۰/۰۰۰۰)	.۰/۰۳۸۳۸۶ (۰/۰۰۰۰)	.۰/۰۳۸۳۸۳ (۰/۰۰۰۰)
.۰/۰۰۰۰۳۶۸ (۰/۰۰۰۰)	.۰/۰۰۰۰۰۳۰۸ (۰/۰۰۰۰)	-۰/۰۰۰۰۰۳۴۲ (۰/۰۰۰۰)	-۰/۰۰۰۰۰۳۴۲ (۰/۰۱۱۷۲)
-۰/۰۰۰۰۹۸۲ (۰/۰۰۰۰)	-۰/۰۰۰۵۹۸ (۰/۰۰۰۰)	-۰/۰۰۰۲۰۶۱ (۰/۰۰۰۰)	-۰/۰۰۰۲۰۶۱ (۰/۰۰۰۰)
.۰/۰۴۹۹۹۲ (۰/۰۰۰۰)	.۰/۰۴۶۸۱۰ (۰/۰۰۰۰)	.۰/۰۱۰۶۷۷۲ (۰/۰۰۰۰)	.۰/۰۱۰۶۷۷۲ (۰/۰۰۰۰)
-۰/۰۱۵۴۱۲ (۰/۰۰۰۰)	.۰/۰۱۱۵۷۹ (۰/۰۰۰۰)	.۰/۰۰۷۸۳۰۲ (۰/۰۰۰۰)	.۰/۰۰۷۸۲۸۹ (۰/۰۰۰۰)
-۰/۰۰۰۰۳۴۴ (۰/۰۰۰۰)	-۰/۰۰۰۰۳۲۹ (۰/۰۰۰۰)	-۰/۰۰۰۰۲۹۹ (۰/۰۰۰۰)	-۰/۰۰۰۰۲۹۹ (۰/۰۰۰۰)
.۰/۰۱۷۱	.۰/۰۱۵۱	.۰/۰۰۶۳۷	.۰/۰۰۶۳۷
۳۱۶	۳۱۶	۴۷۴	۴۷۴
		۳۱۶	۳۱۶
		تعداد	

* آزمون با متغیر Cycle^2 ** آزمون بدون متغیر Cycle^2

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

پژوهش‌های متعددی بر عوامل خرد نگهداری شرکت تمرکز کرده‌اند، اما درباره چرخه عملیاتی مطالعه زیادی صورت نگرفته است. نتایج پژوهش نشان می‌دهد با افزایش تورم، میزان وجه نقد نگهداری شده توسط واحدهای تجاری کاهش می‌یابد و هنگامی که تورم به سطح خاصی برسد، میزان نگهداری شرکت‌ها با افزایش تورم، افزایش می‌یابد. همچنین، هنگامی که چرخه عملیاتی افزایش یابد، وجه نقد نگهداری شده واحدهای تجاری کاهش می‌یابد و با رسیدن چرخه عملیاتی به سطحی خاص، نگهداری شرکت‌ها تغییر نمی‌کند. فشارهای مستمر تورم سبب کاهش ارزش دارایی‌های پولی شرکت‌ها می‌شود. در چنین وضعیتی، شرکت‌ها به افزایش موجودی کالا یا انعقاد قراردادهای بلندمدت اقدام می‌کنند. با خیمترشدن اوضاع، شرکت‌ها کمترین سطح نقدینگی را تجربه خواهند کرد و با کمبود وجه نقد روبرو خواهند شد. در واقع، تورم به اعمال سیاست‌های کنترلی کلان منجر می‌شود که در هزینه و توانایی مالی و سطح نگهداری شرکت‌ها تأثیرگذار است.

این پژوهش با بهره‌مندی از شاخص قیمتی مصرف‌کننده ثابت کرد سطح نگهداری شرکت‌ها با افزایش تورم، به‌منظور کاستن از زیان قدرت خرید کاهش می‌یابد. با وجود این، هنگامی که تورم به سطح خاصی می‌رسد، شرکت‌ها وجه نقد نگهداری شده را به عنوان پوششی در مقابل ریسک و ریسک‌ستگی افزایش می‌دهند. همچنین در سطح خرد، هنگامی که طول چرخه عملیاتی افزایش پیدا می‌کند، توانایی شرکت در عملیات تجاری کاهش می‌یابد و ممکن است گردد سرمایه نیز با مشکل روبرو شود. بنابراین شرکت نمی‌تواند نیازهای عادی تولید خود را برآورد کند و ممکن است فرستهای سرمایه‌گذاری و تقاضاهای خوب را از دست بدهد. در مقایسه بازار چین و ایران از لحاظ موضوع پژوهش، می‌توان نتایج پژوهش حاضر را با یافته‌های وانگ و همکارانش (۲۰۱۴) که به بررسی تورم، چرخه عملیاتی و نگهداری شرکت در بازار سهام چین پرداختند، مقایسه کرد. مقایسه نتایج این دو پژوهش نشان داد، در هر دو بازار بین تورم و نگهداری شرکت رابطه یو (U) شکل وجود دارد. اما برخلاف چین که چرخه عملیاتی و نگهداری شرکت در ایران، هنگامی که چرخه عملیاتی افزایش یابد، میزان وجه نقد نگهداری شده واحدهای تجاری کاهش می‌یابد و با رسیدن چرخه عملیاتی به سطحی خاص، میزان نگهداری شرکت‌ها تغییر نمی‌کند.

در نهایت پیشنهاد می‌شود با توجه به وضعیت اقتصادی کشور، اثر سایر متغیرهای کلان اقتصادی در کنار متغیرهای دیگر در سطح خرد بررسی شود.

References

- Aflatoni, A. (2015). Investigating the Effect of Firms' Bankruptcy Risk and Stock Returns' Systematic and Idiosyncratic Volatilities on Cash Holding. *The Iranian Accounting and Auditing Review*, 22(1): 21-40. (in Persian)
- Almeida, H. & Campello, M. & Weisbach, M.S. (2004). The cash flow sensitivity of cash. *Journal of Finance*, 59(4): 1777–1804.
- Chen, D., Li, S., Xiao, J.Z. & Zou, H. (2014). The effect of government quality on corporate cash holdings. *Journal of Corporate Finance*, 27: 384-400.
- Custodio, C., Ferreira, M.A. & Raposo, C. (2005). Cash holdings and business conditions. ISCTE Business School, *Working Paper*. DOI: 10.2139/ssrn.608664.
- Fakhari, H. & Taghavi, S.R. (2010). Accruals Quality and Corporate Cash Holdings. *The Iranian Accounting and Auditing Review*, 16 (57): 69-75. (in Persian)
- Faulkender, M.W. (2002). Cash holdings among small business. Washington University, St. Louis, SSRN, *Working Paper*.
- Ferreira, V. (2003). Why do firms hold Cash? Evidence from EMU countries. ISCTE School of Business, SSRN, *Working Paper*.
- Gill, A. & Shah, C. (2012). Determinants of Corporate Cash Holdings: Evidence from Canada. *International Journal of Economics and Finance*, 4(1): 70-79.
- Hall, T., Mateus, C. & Mateus, I.B. (2013). What determines cash holdings at privately held and publicly traded firms? Evidence from 20 emerging markets. *International Review of Financial Analysis*, 33(C): 104–116.
- Harford, J. (1999). Corporate cash reserves and acquisitions. *Journal of Finance*, 54(6): 1969–1998.
- Hasani, M. (2013). An Empirical Study of the Relationship between Investment-Cash Flow Sensitivity and Accounting Conservatism (Efficient Contracting View or Distortion of Information Systems View?). *The Iranian Accounting and Auditing Review*, 20 (3): 59-84. (in Persian)
- Jensen, M. (1986). Agency costs of free cash flow, corporate finance, and takeovers. *American Economic Review*, 76(2): 323-329.
- Kamyabi, Y. & Nikravan Fard, B. & Salmani, R. (2014). The relationship between cash flow volatility and cash flow sensitivity of cash with dividend policy in Tehran stock exchange. *The Iranian Accounting and Auditing Review*, 21 (2): 211-228. (in Persian)

- Keynes, J.M. (1936). *The General Theory of Employment, Interest and Money*. McMillan, London.
- Kusnadi, Y., Yang, Z. & Zhou, Y. (2015). Institutional development, state ownership, and corporate cash holdings: Evidence from China. *Journal of Business Research*, 68(2): 351–359.
- Kusnadi, Y. (2003). Corporate cash holdings and corporate governance mechanisms. Hong Kong University of Science and Technology, SSRN, Working Paper.
- Myers, S.C. & Majluf, N. (1984). Corporate financing and investment decisions when firms have information that investors do not have. *Journal of Financial Economics*, 13(2): 187–221.
- Opler, T., Pinkowitz, L., Stulz, R. & Williamson, R. (1999). The determinants and implications of corporate cash holdings. *Journal of Financial Economics*, 52(1): 3-46.
- Peng, T.Y. & Zhou, W. (2006). Motivation for research on China listed companies' high cash holdings—principal-agent theory or balance theory? *Accounting Research*, 5: 42-49.
- Pinkowitz, L., Stulz, R. & Williamson, R. (2006). Does the contribution of corporate cash holdings and dividends to firm value depend on governance? *Journal of Finance*, 61 (6): 2725–2751.
- Saeidi, P. & Koohsarian, A. (2010). The Investigation of the Relationship between Inflation Indexes (CPI & PPI) and Stock Return in Tehran Stock Exchange. *Journal of Economic Research*, 44 (4): 109-128. (in Persian)
- Shleifer, A. & Vishny, R.W. (1984). Liquidation values and debt monitoring. *Review of Economic Studies*, 51: 393-414.
- Titman, S.K.C., Wei, J. & Xie, F.X. (2004). Capital investments and stock returns. *Journal of Finance and Quantitative Analysis*, 39(4): 677–700.
- Wang, Y. & Ji, Y. & Chen, X. & Song, C. (2014). Inflation, operating cycle, and cash holdings. China. *Journal of Accounting Research*, 7(4): 263–276.
- Wang, Y.C. (2009). Financial constraints, cash holdings and over-investment. *Journal of Financial Research*, 7: 121–133.
- Xin, Y. & Xu, L.P. (2006a). Corporate governance and excess cash holdings. *Management World*, 5: 136-141.
- Xin, Y. & Xu, L.P. (2006b). The determinants of cash holdings in china's listed companies: financial characteristics, ownership structure and governance environment. *China Accounting Review*, 2: 307–320.

Zhang, R.J. & Liu, C.J. (2005). Ownership structure, shareholder protection and listed companies' cash holdings. *Finance and Trade Economics* 2: 3-9.

Zhu, J.G. & Lu, Z.F. (2009). Monetary policies, enterprise growth, and the change in the level of cash-holding. *Management World*, 3: 152–158.